

55. 775/8

Néz ve néllé a gondolatokat
Keresthor's nekünn meg korisok,
Prólottk lesiltünk kennekét
lötünk, - korunkba is rörtünk
igot szeretettel. Az in'ides erom
három, ing, elprók élni, hogy
sinté azzadom. Semmi be se let
örömet, volt ha a le his mártól
jö egy ereris, s'ip ihletett edgy
a könnyet lap f'orok szemé-
be, masolyt esol a ajkora, enot
ad a továb' munkölködésna.
esol benne van öröme, gyönyö-
rüsege, est'iri est' mondja
minden alkolombor.

Budapest 1910 April 2.

Aranyos lelkeim!
Édes Ilonkám!

Mikor a leveledet megkaptam, azt
a régen vártam, s'ha is jóleső írás
jöttél át a lelkeim, mint mikor
vissatérni feestök lötjök ererim
al' szílloni. De a sorok körött
a kedves visszontatás s'íved erie
l'is után egy redőt szeretnék elhesse-
ni kinta homlokotokról.
Est' az éh' a melyik est' s'írtok

szélnél kitért, mely vizsgálá-
sán, s nem konyulog Indist p[ro]p[ri]et[us]
Kardent kitért volna, ezert
nem! Nagy dolg obba csodáim;
a mihe a legelsősebbek véli az
ember. De a csodáist úgy látom
mindentirek megkell ismerni
minden ember omibe mártja gril-
koo tört. Mást se lehetünk, csak
groggitzg[er]tünk a megadás talra-
maral. Akár hogy is van, de a
ti homokpudok nem illik az
a a redő.

Tavaszba jéré leketelt rósa
fűrje fondjon orra csupán.
a mit a ti his napisugartok
orsuyorise be.

A felhő csak a mi druzétkus útkán
kon borong, s mines ferdok mi-
vinknek már orroni vizsgál-
solos madara, mely eturre egy
óvára is. De nem miselünk
akorakor in most beállni de
ti rólotok, edes, kedveseink-
a hikkal olyan egyeztet va-
gyunk. És jászom, Honfőm

Móra Ferenc
Múzeum